SFS 1994:306
Utkom från trycket
den 25 maj 1994

Lag om ändring i brottsbalken;

utfärdad den 11 maj 1994.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 29 kap. 2 § brottsbalken skall ha följande lydelse.

29 kap.

2 §[2] Såsom försvårande omständigheter vid bedömningen av straffvärdet skall, vid sidan av vad som gäller för varje särskild brottstyp, särskilt beaktas

1. om den tilltalade avsett att brottet skulle få betydligt allvarligare följder än det faktiskt fått,
2. om den tilltalade visat särskild hänsynslöshet,
3. om den tilltalade utnyttjat någon annans skyddslösa ställning eller särskilda svårigheter att värja sig,
4. om den tilltalade grovt utnyttjat sin ställning eller i övrigt missbrukat ett särskilt förtroende,
5. om den tilltalade förmått någon annan att medverka till brottet genom allvarligt tvång, svek eller missbruk av dennes ungdom, oförstånd eller beroende ställning,
6. om brottet utgjort ett led i en brottslig verksamhet som varit särskilt noggrant planlagd eller bedrivits i stor omfattning och i vilken den tilltalade spelat en betydande roll, eller
7. om ett motiv för brottet varit att kränka en person, en folkgrupp eller en annan sådan grupp av personer på grund av ras, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, trosbekännelse eller annan liknande omständighet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

På regeringens vägnar

GUN HELLSVIK

Fredrik Wersäll
(Justitiedepartementet)

[1] Prop. 1993/94: 101, bet. 1993/94:JuU 13, rskr. 1993/94:298.
[2] Senaste lydelse 1988:942.